

BŘEZEN 2025

V březnu nastoupila nová kolegyně Markéta. První dva týdny se rozkoukala a pak se do práce s klienty pustila naostro. A dobře. Ohlasy od klientů máme veskrze pozitivní. Doufáme, že to není jen podle přísloví „nové koště dobře mete“ a bude s klienty dobře zametat dlouho a vytrvale tak, jako její předchůdkyně Lucie.

Obsadili jsme byt č. 2. Ale nová obyvatelka se nastěhuje až po velikonocích.

Nejsmutnější zpráva se týkala dlouholeté klientky stacionáře. Začátkem měsíce tu ještě byla. Ale pak ji z pobytového zařízení musela sanita odvézt se zápallem plic. A za necelé dva týdny v nemocnici zemřela. Pohřeb měla ve středu 19.3. Z Horizonu tam byla její dobrý kamarád z penzionu, její kamarádka ze stacionáře, ředitel a dorazila i bývala pracovnice stacionáře. Zesnulá paní do stacionáře chodila dlouho, byla tu oblíbená a bude nám chybět.

Z nemocnice se vrátila jiná klientky. Před hospitalizací tu byla jen 4x. Pak byla asi dva týdny v nemoci. Ale po návratu nás začala navštěvovat pilně. Chodí každý den a pro celou skupinu je přínosem. Do všeho se aktivně zapojuje a se všemi dobře vychází a spolupracuje. Dokonce se nabídla, že na

procházkách bude tlačit jeden vozík, takže můžeme brát víc zájemců, kteří by to po svých nezvládli. A zájem o vyvenčení s blízcím se jarem pochopitelně roste.

Necelé dva týdny jsme tu měli na praxi v rámci rekvalifikačního kursu Míšu, což umožnilo účast na procházce dalšímu vozíčkářovi. Míša byla praktikantkou opravdu motivovanou a byla jednou z mála lidí, kteří tu byli na praxi a nešlo jen o splnění nějaké povinnosti. Míša se sociální práci se seniory chce věnovat. Je to z ní cítit a nepochybujeme, že takto angažovanou pracovníci všude rádi přijmou.

Míša mimo jiné hraje na

harmoniku a poslední den, co tu byla, ji vzala s sebou a klientům zahrála.

V minulém zápisu jsme se zmínili o tom, že nový klient na harmoniku také hraje a že by bylo fajn, kdyby ji sem někdy vzal. Což se podařilo. Vzal ji sem a nechává si ji tu, takže nám může kdykoli zpestřit program.

V březnu slavila narozeniny

kolegyně Barbora a jedna z klientek stacionáře. Obě nás pohostily vlastními díly.

Začátkem měsíce s námi přišli MDŽ oslavit maminky s miminky z Rybičky. Kromě obvyklého dovádění, skotačení, tanečků a říkánků byla velkou atrakcí malá Hanička. Dvouměsíční miminko si chtěl pochovat skoro každý. A malá slečna to snášela celkem statečně, zvlášť poté co ji maminka nakojila.

A následný koncert byl také hezký. Bylo to pásmo písní Jaroslava Ježka s texty Voskovce a Wericha. Hravá hudba a hravé texty. Celé to měl pan Vízner proložené povídkám o autorech. Zpíval do reprodukované hudby, ale sám také zahrál – na trubku a na saxofon. Všichni si to užili a doufáme, že si sem budeme moci pana Víznera pozvat i napřesrok.

Ale ještě před koncertem jsme tu měli další dvě akce – povídání o Cookových ostrovech. To si připravila paní farářka a nová obyvatelka Horizontu, paní Špaková. Léta se podílí na české organizaci světového dne modliteb. Každý rok ho celosvětově připravují a zaštiťují ženy z jedné země. A letos to byly dámy z exotických Cookových ostrovů. Při té příležitosti si pí. Špaková připravila svůj program. Něco načerpala z materiálů, které ženy z Cookových ostrovů připravily pro své sestry ke dni modliteb, něco – včetně např. fotografií – získala z internetu.

mohli s vystupujícími popovídat o tom, jak na ně hra zapůsobila, co pro koho znamená štěstí, přijetí atd.

A neobvykle jsme tu měli divadelní představení. Původně pro děti, ale s přesahem pro dospělé. Bylo to o hledání vlastního místa ve světě. Připravila si ho Drahomíra Staňková s Hankou Samešovou. Kromě příběhu k zamyšlení nám předvedly spoustu atraktivních dekorací, které jsme si mohli vyzkoušet. Po představení smě si

A na konci měsíce přišel Karel Wolf s přednáškou o Sokotře, o které asi nikdo

z nás dosud neslyšel. Jde o malý ostrov v Indickém oceánu, který má asi stejně daleko k africkému rohu jako k Arabskému poloostrovu. Mezi ostrovem a pevninou jest velký prostor a ostrov se tedy vyvíjet hodně izolovaně a je něm spousta. Proto své přednášce pan Wolf dál podtitul „Galapágy Indického oceánu“. Viděli smě spousta úchvatných fotek neobvyklé přírody a už se těšíme,

kam nás pan Wolf vezme příští rok.

